

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.373/2014/16. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2014. év december hó 3. és 10. napján** tartott nyilvános ülés alapján meghozta és 2014. év december hó 10. napján kihirdette a következő

v é g z é s t:

A csalás büntette és más bűncselekmények miatt I. r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a **Fővárosi Törvényszék** 2013. év február hó 15. napján kelt **18.B.622/2008/88.** számú ítéletét a vagyoni és gazdasági bűncselekmények tekintetében I. r., II. r., III. r. és V. r. vádlottakkal szemben **helybenhagyja.**

A másodfokú eljárásban III. és V. r. vádlott tekintetében felmerült 26.480,- (Huszonhatezer-négyszáznyolcvan) forint büntügyi költséget az állam viseli.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

A **Fővárosi Törvényszék** a 2013. február 15. napján kelt **18.B.622/2008/88.** számú ítéletében

I. r. vádlottat folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége [1978. évi IV. törvény 276. §] miatt 3 évre próbára bocsátotta;

II. r. vádlottat bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége [1978. évi IV. törvény 276. §] miatt 2 évre próbára bocsátotta;

III. r. vádlottat folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége [1978. évi IV. törvény 276. §] miatt 2 évre próbára bocsátotta;

IV. r. vádlottat az ellene pénzmosás vétsége [1978. évi IV. törvény 303/A. § (1) és (2) bekezdés a.) pont] miatt emelt vád alól felmentette;

I. r. II. r., III. rendű vádlott neve III. r. és V. r. vádlottakat az ellenük csalás büntette [1978. évi IV. törvény 318. § (1) és (6) bekezdés a.) pont] és pénzmosás büntette [1978. évi IV. törvény 303. § (1) és (3) bekezdés b.) pont] miatt emelt vád alól felmentette.

Az ítélet ellen

- az ügyész I. r., II. r., III. r. és V. r. vádlottak terhére, bűnösség megállapítása és büntetés kiszabása érdekében;

- II. r. vádlott és védője felmentésért;

- V. r. vádlott és védője a felmentés jogcímének módosítása, bűncselekmény hiányában történő felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A **Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség Bf.527/20131.** számú átiratában a bejelentett ügyészi fellebbezést fenntartotta, a védelmi fellebbezéseket alaptalannak tartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelésével megállapított tényállás túlnyomórészt megalapozott, de részben hiányos. Indítványozta az iratok tartalma alapján a tényállás kiegészítését azzal

- a 4. oldal harmadik bekezdésében, hogy a kiválás során Xy tulajdonrésze vált ki a Kft-ből, ennek 95 millió forint volt az ára, melyből Xy 40 millió forintot kapott
- az 5. oldal második bekezdésében, hogy a kezességvállalási megállapodás 2004. május 26-án kelt, illetve, hogy a faktorház további biztosítékként kilenc lakóparki lakásra kért opciós vételi jogot is
- a 6. oldal közepén található bekezdésben azzal, hogy a faktorház vezérigazgatója is bejelentést tett 2004. november 11-én pénzmosás gyanúja miatt a nyomozó hatóságnál, a nyomozás elrendelésére 2004. október 26-án került sor.

Az így kiegészített tényállás megalapozott és irányadó a másodfokú eljárásban is. Az elsőfokú bíróság helytelenül jutott arra a következtetésre, hogy a szerződések megkötésekor felvett összegek visszafizetési szándékának hiánya a vádlottak terhére kétséget kizáróan nem bizonyított, illetőleg, hogy az V. r. vádlottnak volt lehetősége a visszafizetésre, résztörlesztést is teljesített és nagy összegű biztosítékot adott.

Az ítéleti tényállásból megállapított tényekből az állapítható meg, hogy V. r. vádlottnak már a szerződéskötéskor sem állt szándékában a teljesítési határidőben való fizetés és likviditási gondjai miatt erre reális lehetősége sem volt.

A pénzmosás tekintetében az ügyész kiemelte, hogy amennyiben a vádlottaknak az lett volna a célja, hogy a faktorház által átutalt pénzből a tagkiválás finanszírozható legyen, akkor nem lett volna szükség az összegek oda-vissza utalására, egy részének felvételére, majd az V. r. vádlottnak történő átadására, hanem azt közvetlenül lehetett volna utalni a Kft. számlájára és onnan a tagkiválás költségét lehetett volna finanszírozni.

Fentiekre tekintettel indítványozta az ítélet megváltoztatását, a fellebbezéssel érintett vádlottak bűnösségének a vád szerinti minősítéssel egyezően történő megállapítását, valamint az elsőfokú bíróság előtti eljárás vádbeszédében elhangzott ügyészi indítványnak megfelelő büntetés kiszabását, egyebekben a Be. 371. § (1) bekezdés alapján az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását.

A **Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság** a 2014. év február hó 26. napján kelt **3.Bf.259/2013/10.** számú ítéletével a Fővárosi Törvényszék 18.B.622/2008/88. számú ítéletét I. r., II. r., III. r. és V. r. vádlottakkal szemben megváltoztatta. I. r., II. r. és III. r. vádlottak közbizalom elleni cselekményét társtettesként, folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének [1978. évi IV. törvény 276. §] minősítette, a próbára bocsátás tartamát I. r. vádlott esetében 2 évre, II. r. és III. r. vádlottak esetében 1 - 1 évre enyhítette.

Megállapította, hogy a vád a vagyon elleni és a gazdasági bűncselekmény tekintetében nem törvényes, ezért I. r., II. r., III. r. és V. r. vádlottakkal szemben az elsőfokú bíróság ítéletét a csalás büntettét [1978. évi IV. törvény 318. § (1) és (6)

bekezdés a.) pont] és pénzmosás büntettét [1978. évi IV. törvény 303. § (1) és (2) bekezdés b.) pont] elbíráló részében a Be. 373. § (1) bekezdés I/c.) pont alapján hatályon kívül helyezte és az e bűncselekmények miatt indult büntető eljárást megszüntette.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét I. r., II. r., III. r. és V. r. vádlottakkal szemben helybenhagyta.

A másodfokú határozat ellen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség nyújtott be felülvizsgálati indítványt arra hivatkozással, hogy a törvényes vád hiányára vonatkozó rendelkezések törvénysértők.

A Kúria a 2014. október 14. napján kelt **Bfv.III.942/2014/6.** számú végzésével - a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva - a Fővárosi Ítéltábla 3.Bf.259/2013/10. számú ítéletét I. r., II. r., III. r. és V. r. terhelt tekintetében hatályon kívül helyezte és velük szemben a Fővárosi Ítéltáblát új eljárás lefolytatására utasította.

A Kúria a Bfv.III.942/2014/6. számú végzésében rámutatott, a vád törvényessége megnyitja a bírósági eljárás folyamatát és annak keretében a bíróság ügydöntő határozatában foglal állást a vád anyagi jogi megalapozottságának a kérdésében. A vád törvényessége szempontjából annak ténybeli megalapozottsága - bizonyítékokkal kellően alátámasztottsága - közömbös, ez a büntetőper érdemi kérdése, melyre a megismételt eljárásban kell választ adni. Nevezetesen abban kell állás foglalni, hogy az I-II-III. r. és V. r. vádlottak felmentése az ellenük csalás büntette és pénzmosás büntette miatt emelt vád alól - részben bizonyítottság, részben bűncselekmény hiányában - a büntető anyagi jogi szabályok helyes alkalmazásával történt-e.

A megismételt másodfokú eljárás a Fővárosi Ítéltáblán 3.Bf.373/2014. számon indult.

A Be. 348. § (1) bekezdés alapján a másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálja felül.

A Be. 423. § (4) bekezdés értelmében a Kúria a megtámadott határozatot - az (5) bekezdésben meghatározott kivétellel - csak a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott részében és csak a felülvizsgálati indítványban meghatározott ok alapján bírálja felül, a terhelt terhére benyújtott felülvizsgálati indítvány esetén azonban a megtámadott határozatot a terhelt javára is megváltoztathatja.

A Be. 423. § (5) bekezdés pedig akként rendelkezik, hogy a Kúria a megtámadott határozatot a 416. § (1) bekezdésének c) pontja alapján akkor is felülbírálja, ha az indítványt nem ebből az okból nyújtották be.

Fenti jogszabályi rendelkezéseket figyelembe véve a megismételt eljárásban a másodfokú bíróság a törvényszék ítéletét I. r., II. r., III. r. és V. r. vádlottakat érintően kizárólag a vagyon elleni és a gazdasági bűncselekmény tekintetében bírálta felül.

A megismételt eljárásban tartott nyilvános ülésen az **ügyész** az írásbeli átiratában foglaltakat fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete részben megalapozatlan, de ez a tényállás kiegészítésével kiküszöbölhető, illetve a vádlottak terhére a csalás és pénzmosás bűncselekmény elkövetése megállapítható. Az új Btk. kedvezőbb elbírálást tesz lehetővé, ezért az elbíráláskori anyagi jogi jogszabály alkalmazására és a vádlottakkal szemben szabadságvesztés és közügyektől eltiltást kiszabására tett indítványt.

Az **I., II. és III. r. vádlottak védői** szerint a törvényszék a csalás büntette és a pénzmosás büntette tekintetében a jogszabály helyes alkalmazásával vont következtetést arra, hogy e bűncselekmények elkövetése nem állapítható meg a vádlottak terhére, ezért az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tettek indítványt.

Az **V. r. vádlott védője** bizonyítási indítványt terjesztett elő a Fővárosi Törvényszék Bűnjelkezelőjétől azon iratok beszerzésére, amelyről a törvényszék ítéletében nem rendelkezett. Egyebekben az elsőfokú bíróság határozatának helybenhagyását indítványozta azzal, hogy a másodfokú bíróság a felmentés jogcímét megváltoztatva, bűncselekmény hiányában tekintse felmentettnek V. r. vádlottat.

II. r., III. r. és V. r. vádlottak a nyilvános ülésen az ügy érdemében felszólalni nem kívántak.

A bejelentett fellebbezések az alábbi eredményre vezettek.

A vagyon elleni és a gazdasági bűncselekmény tekintetében az elsőfokú bíróság a részletes, minden körülményre kiterjedő bizonyítási eljárást a vonatkozó perrendi szabályok szerint, az eljárási szabályokat betartva, kellő alaposággal és körültekintéssel folytatta le. Az ügyet felderítette, a tényállást a bizonyítékok értékelésével, indokolási kötelezettségét teljesítve állapította meg.

Itt utal arra az ítéletábra, hogy az V. r. vádlott védője által előterjesztett bizonyítási indítvány nem foghatott helyt. A Be. 353. § (1) bekezdés értelmében ugyanis a másodfokú bírósági eljárásban bizonyításnak akkor van helye, ha az elsőfokú bíróság a tényállást nem derítette fel, vagy az hiányos, továbbá, ha a bizonyítás az elsőfokú bírósági eljárásban megvalósult szabálysértés orvoslását eredményezi.

A tényállás - a fentebb kifejtettek szerint - nem felderítetlen, annak hiányossága sem állapítható meg és az elsőfokú eljárásban olyan szabálysértés sem történt, melynek orvoslása lenne szükséges bizonyítás felvételével vagy megismétlésével. Ezen kívül a Fővárosi Törvényszék Bűnjelkezelőjének átirata tartalmazza, hogy az elsőfokú bíróság határozatában valamennyi bűnjelről rendelkezett, nincs tehát olyan lefoglalt irat, tárgy, amelyre ilyen intézkedés utólagos meghozatala vált volna szükségessé, csupán egyes tárgyakért a jogosultak eddig nem jelentkeztek.

Az elsőfokú bíróság által a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként feltárt bizonyítékok értékelésével megállapított tényállás megalapozott, a Be. 351. § (2) bekezdésben felsorolt hibáktól és hiányosságoktól mentes, a vád tárgyává tett elkövetési magatartás tekintetében tartalmazza a releváns tényeket, így a Be. 351. § (1) bekezdés alapján irányadó a másodfokú eljárásban is.

Az ítéletnek a - Be. 258. § (3) bekezdés d.) pont szerinti - bizonyítékok számbavételét és értékelését tartalmazó részében az elsőfokú bíróság részletesen és iratszerűen ismertette a rendelkezésre álló bizonyítékokat, valamint azokat a Be. 78. § (3) bekezdés szerinti törvényi rendelkezésnek megfelelően, egyenként és összességében is értékelte.

Az elsőfokú bíróság a logika és ésszerűség szabályainak megfelelően számot adott arról a meggyőződéséről, hogy a tényállást mire alapozta.

Így részletesen megindokolta, hogy mi alapján látta kétséget kizáró módon bizonyítottnak, hogy a faktorálás alapját fiktív szerződések képezték, amely mögött valós ügyletek nem voltak, mely a tévedésbe ejtés elkövetési magatartását kimerítette; illetve, hogy ezen tényről az I-II-III. r. és V. r. vádlottak is tudomással bírtak.

A bizonyítékok mérlegelésének eredményeképpen elfogadta azt a vádlotti védekezést, miszerint az ügyletekből származó pénzre kifejezetten azért volt szükség, hogy a likviditási gondokkal rendelkező Kft. a kiválással kapcsolatos kifizetéseket teljesíteni tudja. Azt azonban a bíróság nem találta bizonyítottnak, hogy a szerződések megkötésekor a vádlottaknak nem állt szándékában a faktorálással megszerzett pénz visszafizetése, ellenkezőleg, megállapította, hogy erre volt is lehetőségük és résztörlesztés is megvalósult.

Az előbbiekkal ellentétes, az ítélet 15. oldal második bekezdés harmadik mondatában tévesen megfogalmazott megállapítást az indokolásból mellőzi.

Az ügyész a vádban konkrétan nem nevesítette, hogy a vádlottaknak mi volt az indítéka, e pontos körülírás hiányában az elsőfokú bíróság a vádlottak által előadott védekezés vizsgálatára szorítkozhatott és ennek eredményeképpen az ítélet indokolásában a jogtalan haszonszerzési célzat hiányát állapította meg. A perrendszerű mérlegeléssel megállapított tényállás irányadó a felülbírálat során is, új bizonyítékok hiányában a másodfokú eljárásban a bizonyítékok mérlegelésének tevékenysége - mely elsődlegesen az elsőfokú bíróság feladata és kötelessége - alappal nem támadható.

V. r. vádlott védőjének a felmentés jogcímének megváltoztatására irányuló fellebbezése nem volt alapos. A másodfokú eljárásban irányadó tényállás alapján a csalás esetében bűncselekmény hiányában történő felmentésre nem kerülhet sor. Helyes az elsőfokú bíróság mérlegelő tevékenysége, melynek eredményeként arra a következtetésre jutott, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján kétséget kizáróan nem nyert igazolást a jogtalan haszonszerzési célzat. A már meglévő, mérlegelt bizonyítékok újraértékelésére az eljárási szabályok értelmében sincs

lehetőség, ezért a védői fellebbezés a másodfokú eljárásban eredményre nem vezetett.

A gazdasági bűncselekmény törvényi tényállásában szereplő „szabadságvesztéssel büntetendő cselekményből származó dolog” mint tényállási elem hiányában a vádlottak terhére rótt pénzmosás esetében a bűncselekmény hiányában történő felmentésre is a jogszabályoknak megfelelően került sor.

Fenti indokokra figyelemmel az ítéletábra - a Be. 361. § (1) bekezdés alapján nyilvános ülésen eljárva - a Be. 370. § alkalmazásával a Be. 371. § (1) bekezdés alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a vagyon elleni és gazdasági bűncselekmények tekintetében I. r., II. r., III. r. és V. r. vádlottakkal szemben helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget a Be. 339. § (1) bekezdés alapján az állam viseli.

Budapest, 2014. év december hó 10. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.	. Sárecz Szabina Martina s.k.	Dr. Sebe Mária s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A Fővárosi Törvényszék 2013. február 15. napján kelt **18.B.622/2008/88.** számú ítélete a vagyon elleni és gazdasági bűncselekmények tekintetében I. r II. r., III. r. és V. r. vádlottakkal szemben a Fővárosi Ítéletábra mint másodfokú bíróság **3.Bf.373/2014/16.** számú végzésével **2014. év december hó 10. napján jogerős.**

Budapest, 2014. év december hó 10. napján

. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő